

og kunne ikke vente, at jeg skal støtte deres Bestræbelser, men jeg skal ikke lægge den fjerneste Hindring i veien, om de kunne faae noget Bædre ud af det. Endelig maatte det maaskee være mig tilladt at sige to Ord til disse mine politiske Venner, som nu vilde sige Nei. Jeg kom til at tænke paa, at jeg pustede at sige disse Ord, da jeg hørte de to Foredrag, der bleve holdte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Mr. Pedersen) og for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanfen), navnlig da jeg hørte det sidstnævnte ærede Medlems Foredrag. Jeg fremsætter ingensomhelst Bæbreidelse imod de ærede Medlemmer, det er kun en Henstilling, jeg vil rette til dem selv, nemlig om de virkelig under disse lange Forhandlinger til enhver Tid have gjort, hvad de kunde, for at opretholde Grundloven af 5te Juni 1849. Det er min Tro, at, dersom navnlig det indtrængende Foredrag, som vi hørte af den ærede sidste Taler, havde været holdt i et tidligere Møde, ved et af de Punkter, hvor 1, 2 eller 3 Stemmer gjorde Udslaget til den ene eller den anden Side, saa er det muligt, at det kunde have haft en overordentlig Virkning. Nu har det kun den Virkning, som det ærede Medlem ogsaa selv sagde, at det kan tjene til at klare hans egen Stilling; men det stod flere Dage paa et Vende punkt med Forsatningen, saa at 2 eller 3 Stemmer mere til den anden Side end den, hvor de faldt, vilde have bragt den modsatte Skaal til at synke og den, der sank, til at stige. Ved en saadan Leilighed vilde maaskee flere af de ærede Medlemmer kunne have gjort mere, end de gjorde, da de lode nogle ganske faa Mænd staae Dag ud og Dag ind og tale for Grundloven af 5te Juni 1849 ligeoverfor disse mægtige og høit begavede, veltalende Modstandere; da vilde maaskee et Ord af dem have virket, hvad der nu ikke blev bevirket; thi, naar man Dag ud og Dag ind hører de samme Talere, saa kommer man meget let til tilsidst ikke at regne, hvad der bliver sagt af deres Mund, men naar en ny Taler optræder, saa pleier man at stænke ham en ganske anden Opmærksomhed og lægge hans Ord ganske anderledes paa Sinde. Det var derfor, jeg ønskede endnu til Slutning at bede de ærede Medlemmer,

som tale om, at de have gjort Alt, hvad de kunde, for at opretholde Grundloven af 5te Juni 1849, betænke, om de da virkelig ogsaa have gjort det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Termanfen: Det er overmaade vanskeligt at staae frem og sige, at man i alle Tilfælde i Riket har gjort, hvad man kunde, og det er en Paastand, jeg ganske vist aldrig nogensinde skal fordrifte mig til at fremsætte. Grunden til, at jeg saa sjældent tager Ordet i en Sag, er den, at det staaer for mig, som om det, jeg egentlig her kan virke ved, er min Stemmegivning. Jeg har paa ingen Maade tiltroet mig, at min Udtalelse skulde kunne have en saadan Virkning, som det ærede Medlem nu syntes at vilde tillægge den. Den Grundtanke, der ledte mig, blev under tidligere Behandlinger saa klart udtalt af Andre, at jeg fandt det overflødig at gjentage, hvad de alt havde sagt, og navnlig sad der dengang her en høit begavet Mand, der gjentagne Gange afslagde et saadant Vidnesbyrd for Grundloven af 5te Juni 1849, at det forekom mig aldeles overflødig at udtale mig derom, da jeg i alt Fald ikke kunde komme til Andet end at gjentage det, han sagde. Jeg skal kun gjøre en kort Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) Naar jeg har sagt, at Forsatningen af 18de November bragte en Sondring og Afsplittelse ind i Stemningen hos Folket i Ulthkens Tid, hvor Enighed havde været høist nødvendig, saa har jeg aldeles ikke søgt at reiskærbiggjøre, at Folk lod denne Stemning raade. Jeg har tvertimod i den Tid gjort Alt, hvad der stod i min ringe Evne, for at opretholde Stemningen og gjøre det klart, at, hvad der var skeet, var i en vis Henseende berettiget ligeoverfor den Tanke at holde de forskjellige Landsdele samlede; og ganske vist maatte jeg erkjende, at den nævnte Forsatning var et stort Fremstridt i Sammenligning med, hvad vi tidligere havde; men det, jeg henpegede paa, var en Kjendsgjerning, og man vilde